

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3271/2019
31.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Божицара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Воларевић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Владислав Костић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3488/18 од 14.01.2019. године у седници већа одржаној 31.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3488/18 од 14.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3488/18 од 14.01.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 178/2018 од 02.10.2018. године, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да за тражени период тужиоцу исплати на име трошкова за исхрану у току рада износ од 111.101,71 динара и на име регреса за коришћење годишњег одмора износ од 42.650,64 динара са припадајућом законском затезном каматом, као и износе на име обрачунате законске затезне камате, те је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 72.550,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж1 3488/18 од 14.01.2019. године, ставом првим изреке жалбу туженог делимично усвојио и решење о трошковима парничног поступка садржано у изреци првостепене пресуде делимично преиначио тако што је одбио захтев тужиоца за накнаду ових трошкова преко износа од 55.300,00 динара са законском затезном каматом на

овај износ од дана извршности пресуде па до исплате, а ставом другим изреке је жалбу туженог у преосталом делу одбио и првостепену пресуду у преосталом делу потврдио.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, предлагајући да се о њој одлучује као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради потребе разматрања правног питања у општем интересу, интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана или новог тумачења права, имајући у виду став изражен у пресудама овог суда, донетим у истоветним чињенично правним споровима, због чега судске одлуке приложене уз ревизију не оправдавају потребу одлучивања о ревизији ни ради уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тача 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према ком члану ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 14.02.2018. године, а правноснажна другостепена пресуда против које је ревизија изјављена је донета 14.01.2019. године.

Како вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра по курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка је донета применом члана 165. став 1. у вези члана 153. ЗПП, према успеху у наведеном поступку.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић